

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ
ПІД ВПЛИВОМ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

**МАТЕРІАЛИ
У ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(21 березня 2020 року)**

Херсон 2020

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ
ПІД ВПЛИВОМ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

**МАТЕРІАЛИ
V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(21 березня 2020 року)**

Херсон 2020

УДК 34(477)
Р 45

Затверджено відповідно до рішення вченої ради Херсонського державного університету (протокол від 26 червня 2020 р. № 12).

Р45 Реформування правової системи України під впливом євроінтеграційних процесів : матеріали V Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції (20 березня 2020 року) / Ред. кол.: Н.О.Петренко (відп. ред.) та ін. Херсон: ХДУ, 2020. 142 с.

ISBN 978-617-7090-37-2

Рецензенти:

Соболь Є.Ю. – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри державно-правових дисциплін та адміністративного права Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Куркова К.М. – кандидат юридичних наук, старший дослідник, завідувачка відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права.

У збірнику представлені тези подані на П'яту Всеукраїнську студентську науково-практичну конференцію «Реформування правової системи України під впливом євроінтеграційних процесів», які містять дослідження з загальнотеоретичної юриспруденції та з основних галузей права. Тематика публікацій охоплює актуальні проблеми правознавства, правоохоронної діяльності та юридичної освіти.

Матеріали конференції можуть бути використані в науково-дослідній роботі та в освітньому процесі ЗВО.

За зміст статей відповідальність несуть автори.

© ХДУ, 2020 р.

ISBN 978-617-7090-37-2

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Петренко Н. О. - кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету.

Казанчан А. А. – кандидат юридичних наук, доцент, декан історико-юридичного факультету Херсонського державного університету.

Клименко Л. П. – доктор технічних наук, професор, ректор Чорноморського національного університету імені Петра Могили.

Коломоєць Т. О. – доктор юридичних наук, професор, Заслужений юрист України, декан юридичного факультету Запорізького національного університету.

Покатаєва О. В. – доктор юридичних наук, професор, перший проректор з науково-педагогічної та наукової роботи Класичного приватного університету.

Соловей О. М. – кандидат юридичних наук, проректор університету - декан Херсонського факультету Одеського державного університету внутрішніх справ.

Стрельцов Є. Л. – доктор юридичних наук, професор, вчений секретар Південного регіонального наукового центру НАПрН України.

Беніцька А. А. – асистент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету.

Волкович О. Ю. - кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету.

Гавловська А. О. – кандидат юридичних наук, доцент кафедри галузевого права Херсонського державного університету.

Галуцько В.М. – доктор юридичних наук, доцент, заступник декана Херсонського факультету Одеського державного університету внутрішніх справ.

Задорожня Н. О. – кандидат філософських наук, доцент, завідувачка кафедри історії та теорії національного і міжнародного права Херсонського державного університету.

Правоторова О. М. – доктор юридичних наук, доцент, професорка кафедри адміністративного і господарського та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету.

Риженко І. М. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувачка кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету.

Рябчинська О. П. – доктор юридичних наук, професор, завідувачка кафедри кримінального права, процесу та криміналістики, Класичного приватного університету.

Саїнчин О. С. – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри галузевого права Херсонського державного університету.

Стратонов В. М. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри галузевого права Херсонського державного університету.

Циганок С. В. – кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративного і господарського права та правоохоронної діяльності Херсонського державного університету.

ЗМІСТ

Секція: 1. Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень.....	7
Новік М.В. Поняття та класифікація соціальних норм.....	7
Палій І.А. Принципи юридичної відповідальності.....	8
Поляков Є.О. Офіційне тлумачення норм права.....	9
Секція 2. Конституційне право; муніципальне право.....	11
Верлата Д.І. Особливості Ради національної безпеки і оборони України як координуючого органу при Президентові України.....	11
Галуцько О.В. Погляди на питання природи місцевого самоврядування.....	13
Корнієнко Д.А. Характеристика інституту референдуму в Україні з використанням зарубіжного досвіду.....	15
Малкін Р.Ю. Проблемні питання реформування органів виконавчої влади.....	18
Садонина А.Р. Принципи індивідуальної відповідальності як засада здійснення люстраційних процедур.....	20
Гутник Є.С. Клінічні випробування як вид медичних дослідів в Україні.....	22
Крест'янов Я.Р. Проблеми імплементації в Україні інституту приватної детективної діяльності.....	25
Секція: 3. Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право	28
Бура А.О. Правова природа шлюбу.....	28
Волошина О.С. Правовий механізм призначення експертиз у судовому розгляді сімейних справ.....	31
Гудимов А.О. Правовий статус замовника за договором про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності.....	34
Іванова В.С. Вільна публічна ліцензія, як спосіб реалізація авторського права в мережі інтернет.....	36
Курносова М.В. Практика розірвання договору довічного утримання (догляду) у зв'язку з неналежним виконанням обов'язків набувачем.....	37
Макодьоб В.Ю. Шлюбний договір та його особливості.....	39
Левченко Т.О. Поняття цивільно-правового договору в літературі та законодавстві.....	41
Савченко В.В. Загальна характеристика захисту права власності.....	45
Скряга Я.В. Правосуб'єктність транснаціональних корпорацій.....	47
Степанова В.О. Поняття та елементи заповіту.....	50
Тишкевич Я.О. Міжнародне регулювання захисту авторських прав.....	52
Чуйко А.О. Колізії у правовому регулюванні сімейних відносин з іноземним елементом.....	55
Секція 4. Господарське право, господарсько-процесуальне право	58
Гавриш М.В. Правове регулювання антимонопольного законодавства України.....	58
Дяченко М.М. Державні цільові програми: проблемні питання в сфері капітального будівництва.....	60

Кравченко Д.О. Сторони та треті особи в господарському судочинстві: теоретико-правовий аспект.....	63
Мельникова В.С. Експерт з питань права: проблеми процесуального статусу в господарському судочинстві.....	65
Ракова Ю.С. Щодо змісту понять господарське і комерційне право в зарубіжних країнах (співвідношення понять).....	68
Секція 5. Трудове право; право соціального забезпечення.....	70
Волковська Є. Г. Суб'єкти трудового права та суб'єкти трудових правовідносин: співвідношення понять.....	70
Волошинова В.О. Досвід зарубіжних країн щодо регулювання системи оплати праці та можливості його використання в Україні.....	73
Комаренко А.Є. Зміст методів нормування праці як необхідної складової виробничого процесу.....	76
Макарова А.В. Досвід європейських країн у сфері охорони праці.....	78
Секція: 7. Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право	81
Білик І.Ю. Інститут адміністративної відповідальності в галузі охорони здоров'я населення: проблеми та перспективи розвитку.....	81
Бірюкова О.А. Окремі визначення поняття охоронної діяльності в адміністративно-правовому регулюванні.....	84
Близнець В.О. Принципи діяльності поліції в сучасних умовах.....	87
Голік Ю.С. Адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку: окремі аспекти.....	89
Кравченко Д.В. Завдання та функції правоохоронних органів як суб'єктів протидії корупції в Україні.....	91
Місько Ю.І. Деякі аспекти забезпечення адміністративно-правової охорони права на комп'ютерні програми.....	93
Островська А.О. Проблеми юридичної відповідальності за порушення законодавства у сфері екологічної безпеки.....	95
Петрів О.А. Визначення змісту державної реєстрації юридичних осіб.....	97
Петрова Ю. Проблематика формування сучасної управлінської еліти України.....	99
Пономаренко А.О. Превентивні заходи для підлітків щодо попередження накраманії.....	100
Портна А.С. До питання функціонування господарських судів: зарубіжний досвід і можливості його адаптації в Україні.....	102
Попов О.С. Застосування інституту представництва в адміністративному судочинстві країн Європи.....	105
Ружицький О.С. Учасники операції об'єднаних сил як суб'єкти адміністративного права.....	108
Сидорчук Р. М. Сучасні погляди на поняття адміністративної відповідальності.....	110
Турчанович В.О. Проблемні питання діяльності поліції України в умовах реформування.....	112
Шабуняєва А.К. Співвідношення понять «біженці» та «внутрішньо переміщені особи» (історія становлення та закріплення на законодавчому рівні).....	114

Секція: 8. Кримінальне право та криминологія; кримінально-виконавче право.....	117
Біляєва К.О. Проблеми визначення поняття «торгівля людьми»	117
Зорін О.О. Шляхи вирішення проблеми незаконної міграції в Україну та її попередження.....	119
Кобяшаров А.А. Проблемні аспекти правового регулювання відшкодування шкоди при перевищенні меж необхідної оборони	122
Надольська В.В. Кримінальні правопорушення в законодавстві України	124
Полякова В.О. Відмежування підбурювання від провокації злочину	126
Чокас Ю.С. Кіберзлочини як сучасний прояв транснаціональної злочинності.....	128
Швецов М.О. Поняття банківської таємниці	130
Секція: 10. Судоустрій; прокуратура та адвокатура.....	132
Застьоба Н.Б. Особливості підготовки судової промови	132
Мартин Є.В. Прокуратура України як один із суб'єктів системи протидії корупції	134
Секція 11. Міжнародне право	136
Вільданов В.Є. Інтеграція водних шляхів України до європейської транспортної системи	136
Заабар Сафуан Особливості міжнародно-правової регламентації праці моряків в умовах пандемії коронавірусу (COVID-19)	138
Філіп'єва А.С. Розвиток вітчизняної дипломатії у добу Київської Русі (ix-xi ст.ст.).....	140

Підсумовуючи усе вище сказане, можна дійти висновку, що в Україні не має єдиної злагодженої стратегії щодо розвитку судноплавства річками Дунай та Дніпро. Європейські держави зацікавлені в інтеграції водних шляхів України до європейської транспортної системи, проте відсутність з боку нашої держави рішучих кроків на шляху до реалізації міжнародних проєктів стають на заваді до їх реалізації.

Список використаних джерел:

Транс'європейська транспортна мережа. Інформаційна довідка, підготовлена Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит народного депутата України. URL: <http://euinfocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/29013.pdf>

Zaabar Safouan

*cadet of Marine Engineering Faculty of
Kherson State Maritime Academy*

Olena Halahan

*Head of the Foreign Nationals and Stateless Persons Department, Senior Lecturer at the
Department of Economics and Maritime Law of
Kherson State Maritime Academy*

Заабар Сафуан

*курсант факультету суднової енергетики
Херсонської державної морської академії*

Галаган О.Я.

*начальник відділу по роботі з іноземними громадянами та особами без громадянства,
старший викладач кафедри економіки та морського права
Херсонської державної морської академії*

PECULIARITIES OF INTERNATIONAL LEGAL REGULATION OF SEAFARERS' WORK IN THE CONDITIONS OF THE CORONAVIRUS PANDEMIC (COVID-19)

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ПРАЦІ МОРЯКІВ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ (COVID-19)

Every year, the degree of exposure of seafarers to risks associated not only with the specifics of navigation, but also with a number of political, legal and social problems is increasing. In addition to the political, legal, and socio-economic problems, today, thousands of seafarers who have ended contracts have to stay on board in connection with the coronavirus pandemic (COVID-19). Sailors are not able to leave the ship at the ports of the states where quarantine measures have been introduced.

In such circumstances, the seafarer does not have any information as to when his contract will actually end, because if no person is brought on board, which should replace it, the contract will be extended with all the consequences that follow.

It is quite appropriate to ask the extent to which responsibility will be determined and who will bear it in case of late replacement of the seafarer. We take into account the fact that shipping is a risky activity and may result in losses that the shipowner will not be able to compensate.

The shipowner does not have the necessary amount of rights to ensure that the seafarer who works in his company, will return home and in time in accordance with the terms of the contract. After analyzing the legislation in some countries and a number of conventions, we can conclude, that today no international instrument can guarantee the timely cancellation of the seafarer. In addition, the operation of a seagoing vessel in the absence of a ship's command is prohibited, and the shipowner cannot write off a marine worker until he has accurate information that the replacement of the employee will be provided. Otherwise, there is no legal act that would contain the legal prerequisites for forcing a shipowner to replace an employee within the specified time limits.

The relevance of the institution of liability is linked to the need to protect the interests of the shipowner, and it is clear that in situations involving coercive preventive measures, related to the coronavirus pandemic, neither side, especially the shipowner will not be responsible for the failure to provide the replacement in time. According to Art. 348 of the Merchant Shipping Code of Ukraine, "The shipowner is responsible for his property obligations, what he owns, which according to the laws of Ukraine may be seized". The shipowner continues to pay the wages for the seafarer, provides work for him, and in accordance with the requirements and rules, supervise and ensure the quarantine location of the vessel, in isolation on a ship, from which it is impossible to get off and that is not allowed to run new people. However, in today's realities, we have such a situation that, in order to take special security measures, it may be even useful not to write ashore after the contract is completed.

However, if the seafarer wishes to return home after the voyage is over, even a reference to the Maritime Labor Convention will not produce a positive result, since quarantine in the host countries will be considered the best chance for the seafarer to prolong the contract. In addition, one should not confuse the fact of the extension of the employment contract with the fact that the seafarer is transferred to passenger status, which may occur in the event of the seafarer's refusal to extend the contract. The contract will be considered as the basis for payment of the seafarer's wages, regardless of whether his vessel is in quarantine or not.

In the case of, when such a seafarer continues to work aboard a ship does not return home in time, the following competence problem arises - the maritime documents he uses for work at sea were provided exclusively during the contract period and during, for example, isolation or quarantine, the seafarer is found to be working with overdue documents. There is no clear solution to this problem, since the function of issuing documents is primarily the responsibility of the state authority of the country of origin of the seafarer. In particular, a mechanism is foreseen, when the state, which issued these documents to the seafarer, if completed, has the opportunity to promptly notify the administration of the country of the flag right about the available overdue documents and has the ability to confirm that expired seafarers' documents are being prolonged in connection with quarantine measures worldwide. From the institutional point of view of the International Maritime Organization, the State of origin of the seafarer shall be authorized to prolong maritime documents in connection with quarantine measures through a coronavirus pandemic. The personal presence of the seafarer is not required, and the state takes the necessary measures on its own and instructs its competent authorities to take the necessary steps.

Thus, the expiration of the seafarer's maritime documents of a sailor is not a reason for returning to his homeland. Another situation is the seafarer's desire to work and the availability of a signed employment contract. Of course, the existence of the rights specified in the contract may imply an obligation for the shipowner to provide such seafarer with employment. In fact, we are dealing with the fact that the seafarer is able to claim compensation from the shipowner. However, the inability or inability of the shipowner to fulfill his obligations is caused by insurmountable circumstances - a pandemic and considered a force majeure. Through force majeure the parties are released from the need to fulfill obligations and, in fact, the seafarer has no opportunity to receive compensation from the shipowner due to the delay of a sea voyage. Neither the shipowner, nor the representatives, nor the crewing will be held liable for cross-border quarantine. There is no fault of the aforementioned persons in the situation of lost seafarer benefit, in addition, no shipowner is able to resolve the border opening situation.

So, there is no matter whether the sailor is in the sea, or is waiting on land for the contract to be sent, in the first and the second cases, the best options for a sailor would be to wait and re-sign the contract for another term and for another period. The seafarer is not deprived of the right to seek legal assistance, but no court, charity or trade union will see the fault of the shipowner in force majeure. The only possibility of providing certain guarantees or compensation is a potential appeal to the insurance company, however, there is no certainty that such an insurance product is available in insurance companies.

The only situation that can force a shipowner to take active action against seafarers during a coronary virus epidemic is to deliver a seafarer in the event of illness to a hospital. It is understandable that a number of quarantine measures will be taken against such a seaman. A possible option is also the delivery of a doctor to a vessel to inspect the seafarers and, in the event of the illness of any crew member, various medical and quarantine measures, including coercive measures, will be applied to the whole crew.

References:

Website of the Union of Maritime Transport Workers of Ukraine (ITF) . – Mode of access: World Wide Web: mtwtu.org.ua.

Coronavirus (COVID-19) - advice for seafarers and shipping. – Mode of access: World Wide Web: www.imo.org/en/MediaCentre/HotTopics/Pages/Coronavirus.aspx

Maritime Labour Convention, 2006 – ILO. – Mode of access: World Wide Web: [www.ilo.org > documents > wcms_090250](http://www.ilo.org/documents/wcms_090250).

Філін'єва А.С.

*студентка історико-юридичного факультету
Херсонського державного університету
м. Херсон, Україна*

Науковий керівник: Петренко Н.О.

*к.ю.н., доцент, доцент кафедри адміністративного і господарського права
та правоохоронної діяльності
Херсонського державного університету*

РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ДОБУ КИЇВСЬКОЇ РУСІ (ІХ-ХІ СТ.СТ.)

Формування історичного уявлення про будь-яке явище представляє собою основу будь-якого дослідження, у тому числі й правового. Саме тому вивчення історії дипломатії представляє собою основу для дослідження процесів формування правового механізму забезпечення дипломатичної діяльності в Україні.

Слід відмітити, що проблематичність дослідження дипломатичних відносин у історичному аспекті обумовлюється можливостями історичних джерел, серед яких можна виділити міжнародні договори та згадки історичних постатей, які визначають особливості міжнародних відносин та ролі у них дипломатичного корпусу. Зокрема, перші відомості про участь давніх русів у дипломатичних відносинах закріплені у житіях Стефана Сурозького та Георгія Амастридського (VIII - перша третина IX ст.). Зокрема, у житті Стефана Сурозького визначаються особливості угоди місцевого характеру, укладеної князем Бравлином, який очолював руські загони у походах на візантійські володіння у Криму, а також Амастридського миру, що визнається фактично першим джерелом договорів Русі з греками.

Активна дипломатична діяльність Русі починається після 860 р., після визнання її окремою державою з боку Візантії. Русько-візантійські договори X століття виступають яскравим прикладом дипломатичної діяльності того часу і включають в себе договори 907 та 911 років, які визначали мирні відносини між цими двома державами і знайшли своє відбиття у «Повісті минулих літ». За оцінкою науковців [1, с. 174], договір 911 року доводить те, що у русинів на той час було дієве власне законодавство, а також високий рівень міжнародно-правових поглядів, що підтверджується запровадженням за їх вимогою до Договору 911 року інституту допомоги іноземцям, який ще довго не буде визнаватися Західною Європою, але активно використовувався у Київській Русі на той час.

Відомі й договори між русинами та печенігами. Зокрема, князем Ігорем у 915 році була укладений з ними перший договір, який поклав основу для подальших відносин. Однак, печеніги виступали союзниками Візантії, з якою у русинів склалися досить перемінні відносини. Зокрема, з 941 року русини увійшли до меж імперії та намагалися здійснити безуспішне захоплення її земель, а з 944 року утворили антивізантійську коаліцію, до якої також входили печеніги та варяги. Це спричинило укладання мирного договору між Руссю та